

[Boligministeren.]

to synspunkter, forelagt mig for begges vedkommende af sagkyndige, hvis uvildighed i sagen jeg havde fuld grund til at nære tillid til, og et valg måtte træffes. For begges vedkommende gjaldt det, at man så både fordele og svagheder henholdsvis ved en decentraliseret og en centraliseret administration på dette område. Jeg valgte altså, synes jeg også, det rigtige at følge administrationsrådets indstilling, idet jeg i og for sig erkender, at også det system rummer nogle svagheder, men — alt taget i betragtning — måske, når det kommer til stykket, de færreste svagheder.

Hr. Ivar Nørgaard spurgte mig: hvordan sikrer man, at der økonomiseres med midlerne, når der rekvireres møbler og inventar? Gennem fastsættelse af bestemte normer for lokaleforbrug og for forbrug af tilbehør, inventar og teknisk udstyr vil man drage omsorg for en sådan økonomisering. Retningslinjerne skal passere det særlige bistandsorgan, som agtes oprettet, og hvori der også sidder rationaliseringsekspertes. Desuden skal der afgives rapporter eller indberetninger om det eksisterende lokaleforbrug, og dette vil medvirke til at understrege den enkelte styrelses ansvar over for sit forbrug.

Jeg vil gerne sige, at disse behovsanalyser, som var en forudsætning fra administrationsrådets side, bidrager jo til at inddrage de enkelte styrelser stærkere i ansvaret, end de hidtil har været inddraget. Havde vi haft et sådant system med årligt tilbagevendende behovsanalyser for lokaleforbrug, så havde vi formentlig på et tidligere tidspunkt været klar over, hvad kildeskattens gennemførelse medførte af lokalebehov. Det er en medvirkende årsag til, at vi har ment at kunne acceptere administrationsrådets synspunkt.

Hr. Ivar Nørgaard spurgte om det geografiske område. Det er klart, at afgrænsningen er fastslået som hovedstadsområdet, d. v. s. de tre storkøbenhavniske amter, men naturligvis med en mulighed for bistand til lokaleanskaffelser i øvrigt.

Hr. Ivar Nørgaard pegede endelig på, at hvis man følger redegørelsen og decentraliserer byggeadministrationen — jeg forstod, at det var med henblik bl. a. på oprettelsen af en selvstændig byggeadmini-

stration i socialministeriet — så må det medføre en aflastning for boligministeriet personalemæssigt og på anden måde, og han havde ikke fundet, at denne aflastning var kommet til udtryk i 3 års budgetterne. Nu vil jeg gerne sige, at budgetterne var jo, og det ved hr. Ivar Nørgaard, udarbejdet på et tidspunkt, hvor dette arbejde endnu ikke var tilendebragt, hverken fra boligministeriets eller fra administrationsrådets side, men det er helt klart, at hvis denne tankegang følges, at der f. eks. skal oprettes en selvstændig byggeadministration under socialministeriet, så må det medføre en aflastning af personalet i boligministeriet, og omvendt må socialministeriet sikres fornødent personale, eventuelt ved overflytning fra det ene ministerium til det andet. Det er også begrundelsen for, at man i redegørelsen henviser til, at dette ikke nødvendigvis er en egentlig udvidelse af det samlede personale.

Hr. Ivar Nørgaard spurgte mig, om det, som her er rejst — jeg erkender, at det er overordentlig vanskeligt i folketingssalen at føre en drøftelse om administrative forhold — kan drøftes i folketingets rationaliseringsudvalg. Dertil kan jeg svare, at det er jeg absolut villig til.

Hr. Ivar Nørgaards spørgsmål var en smule mere generelt. Han sigtede på rationaliseringstanker og rationaliseringsforslag, som i det hele taget fremkom fra de forskellige ressortministre. Jeg må dertil sige, at rationaliseringen som sådan er jo arbejdsministerens ressort; derfor må det bero på de enkelte tilfælde, hvorvidt rationaliseringsudvalget skal drøfte det med den enkelte minister eller skal drøfte det både med den enkelte fagminister og med arbejdsministeren. Men det, jeg her konkret kan give udtryk for, er, at hvis man har spørgsmål at stille i forbindelse med den redegørelse, jeg har fremsat her i folketinget — det kan også til en vis grad være et svar på mange af de spørgsmål, som hr. Ømann rejste i sit indlæg — så er jeg villig til at besvare disse spørgsmål over for folketingets rationaliseringsudvalg eller naturligvis også, hvis man ønsker det, ved samråd i folketingets rationaliseringsudvalg.

Må jeg sige til både hr. Knud Østergaard og hr. Enggaard, at jeg håber heller ikke, at konsekvensen af dette skal blive, at vi